

РЕШЕНИЕ

№ 5997

гр. София, 02.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 14.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **4757** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 46а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Т. У., [дата на раждане] в М., гражданин на М., ЛНЧ [ЕГН] срещу Заповед рег. №5364з – 893/30.04.2020г. на директора на Дирекция „Миграция“ за продължаване на принудителното настаняване на чужденец в СДВНЧ до отпадане на обстоятелствата по чл. 44 ал. б и при изключенията на ал. 8 от Закона за чужденците в Република България, но не повече от 6 месеца, считано от 08.05.2020г., но не по – късно от 17. 07. 2020г. В жалбата се навеждат твърдения за незаконосъобразност на заповедта. В хода на съдебното производство жалбоподателят се представлява от назначен по реда на ЗПП процесуален представител. Адв. Г. поддържа искането за отмяна на заповедта.

Ответникът – директорът на Дирекция „Миграция“ – МВР, в писмени бележки по делото прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Излага подробни мотиви.

СГП, редовно уведомени, не изпращат представител за участие в производството и не изразяват становище по жалбата.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства ведно с доводите на страните, от фактическа страна установи следното:

Чужденецът е настанен в СДВНЧ – С. към Дирекция „Миграция“ на 08.05.2019г. по заповед на началник сектор „Незаконна миграция“ в отдел

„Миграция“ – СДВР, на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ във връзка със заповед рег. № 5392ПАМ – 280/08.05.2019г. на началник сектор „Незаконна миграция“ в отдел „Миграция“ – СДВР за налагане на принудителна административна мярка „връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“. Изложени са мотиви за опасност от укриване на чужденеца. Такива се съдържат и в докладна записка рег. № 5392р – 276/05.03.2019г. по описа на отдел „Миграция“ – СДВР. Целта на временно настаняване в СДВНЧ е да се организира връщането на чужденеца в страната по произход и до отпадане на пречките и създаване на необходимата организация за това, но не повече от 6 месеца.

Видно от приложен приемо – предавателен протокол УРИ 5392р – 277/08.05.2019г., чужденецът е фактически настанен в СДВНЧ на 08.05.2019г.

Предходно настаняване в СДВНЧ е осъществено в периода от 01.12.2015г. до 22.03.2016г.

На 12.06.2019г. Т. У. подава последваща молба за международна закрила до ДАБ при МС. С решение № 35 – ОК/28.06.2019г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС последващата молба не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

Предприети са действия от страна на дирекция „Миграция“ за издаване на валидни документи за самоличност с цел организиране връщането на чуждия гражданин в М.. Изпратено е писмо рег.№536400 – 20210/22.10.2019г. до Посолството на Кралство М. с искане за съдействие.

Със заповед рег. № 5364з – 2167/05.11.2019г. е продължено настаняването на Т. У. в СДВНЧ за срок от шест месеца считано от 08.11.2019г.

На 13.11.2019г. е проведена беседа с чужденеца относно възможността за доброволно завръщане в страната по произход. Жалбоподателят е отказал да се завърне в М. и е поискал да отиде в друга страна от ЕС.

Срещу чужденеца е водено досъдебно производство № 2253МК – 1057/2019г. по описа на 01 РУ – СДВР, пр. преписка № 16566/2019г. на СРП, прекратено с постановление № 16566/01.04.2020г. на прокурор В.З. от СРП.

С докладна записка рег. № 5364р – 7931/30.04.2020г. на дирекция „Миграция“ е направено предложение за продължаване на срока на принудително настаняване на Т. У. в СДВНЧ към дирекция „Миграция“– МВР. В нея е посочено, че след справка в АИС на МВР е установено, че чужденецът е със статут на незаконно пребиваващ на територията на страната, след като му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Спрямо него не могат да се приложат алтернативните обезпечителни мерки по чл. 44, ал. 5, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЧРБ. Не е постъпила декларация от български гражданин за осигуряване на жилище и финансова издръжка на чуждия гражданин по време на престоя му в страната. Т. У. не разполага с парични средства за издръжка или за парична гаранция, няма валиден документ за самоличност. Административният орган се е позовал на хипотезата „опасност от укриване“ по чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ и чл. 15, ал.1, б.„а“ вр. чл.3, т. 7 от Директива 2008/115/ЕО във връзка с §4в от ДР на ЗЧРБ. Изложил е доводи за забавяне на получаването на необходимите документи за пътуване, но при съществуваща реална възможност за изпълнение на наложената ПАМ. Въз основа на направеното предложение е издадена и процесната заповед. В нея е цитирано предложението, поради което неговите мотиви съставляват и мотиви на оспорения административен акт.

В съдебно заседание на 15.07.2020г. жалбоподателят лично заявява, че е освободен от СДВНЧ на 17.07.2020г. и понастоящем живее на външен адрес.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Заповедта е издадена от компетентен по смисъла на чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ орган – директорът на дирекция „Миграция” и съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на заповедта.

Съгласно чл. 44 ал. 6 от ЗЧРБ, в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Алинея 8 от същият текст дава възможност настаняването да продължи до отпадане на обстоятелствата по ал. 6, но не повече от 6 месеца. По изключение, когато лицето отказва да съдейства на компетентните органи или има забавяне при получаване на необходимите документи за връщане или експулсиране към датата на изтичане на разрешените срок на принудителното настаняване по ал. 6, директорът на дирекция "Миграция" може да издаде заповед за продължаване на принудителното настаняване в специалния дом за срок, не по-дълъг от допълнителни 12 месеца. В конкретния случай, със заповед рег. №5364з – 893/30.04.2020г. на директора на Дирекция „Миграция“ настаняването е продължено за не повече от шест месеца, считано от 08.05.2020г.

Събраните по делото доказателства установяват, че са налице основания за продължаване на настаняването на лицето, съгласно нормата на чл.44, ал. 8 ЗЧРБ, съответна на чл. 15, § 6, б. „а“ и „б“ от Директива 2008/115/ЕО, а именно:

Налице е подлежаща на изпълнение заповед за прилагане на ПАМ по отношение на чужденеца - „връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“.

Не е отпаднало първоначалното основание за принудително настаняване в СДВНЧ - наличието на пречки за изпълнение на заповедта за извеждане извън границите на Република България. В разглеждания случай, в постъпилата информация от директора на дирекция „Миграция”, като основание за необходимостта от продължаване срока на настаняване в СДВНЧ е посочено, че е налице забавяне при получаване на необходимите документи за извеждане на чужденеца (валиден документ за пътуване, нежелание на чужденеца да съдейства за издаване на такъв и доброволно да напусне пределите на РБ). Самоличността на чужденеца не е установена и потвърдена по официален ред от орган на държавата, чийто гражданин е. Общото време на престой в СДВНЧ не надвишава допустимия срок за задържане, включително като се отчете и периода от 01.12.2015г. до 22.03.2016г., съответно няма пречка срокът на настаняването да бъде продължен.

Към датата на издаване на заповедта е била налице разумна възможност за извеждане на чужденеца от страната, предвид положените усилия за убеждаването на лицето да съдейства за получаване на необходимите документи за пътуване, за което са представени доказателства.

Пред административния орган не са представени доказателства за налични

средства за издръжка, не е деклариран адрес за пребиваване, няма документи по чл. 72 ал. 5 от ППЗЧРБ.

По изложените съображения съдът намира, че са налице основанията по чл. 44, ал. 8, изр. 3 от ЗЧРБ за продължаване на срока на настаняването в СДВНЧ до фактическото освобождаване на жалбоподателя на 17.07.2020г.

Поради горното и на основание чл. 46а ал. 2 от ЗЧРБ Административен съд София – град, I - во отделение, 43 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Т. У., [дата на раждане] в М., гражданин на М., ЛНЧ [ЕГН] срещу Заповед рег. № 5364з – 893 от 30.04.2020г. на директора на Дирекция „Миграция“ за продължаване на принудителното настаняване на чужденец в СДВНЧ до отпадане на обстоятелствата по чл.44 ал. 6 и при изключенията на ал.8 от Закона за чужденците в Република България, но не повече от 6 месеца, считано от 08.05.2020г., но не по – късно от 17.07.2020г.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: